

<https://doi.org/10.54481/ecosoen.2022.3-4.10>

UDC: 316.3, 351, 364.4

JEL Classification: H12, L44

THE SOCIO-ECONOMIC PROFILE OF THE MUNICIPALITY OF CONSTANTA AND THE ORGANIZATION OF THE CRISIS SITUATION MONITORING SYSTEM AT ITS

PROFILUL SOCIO-ECONOMIC AL MUNICIPIULUI CONSTANȚA ȘI ORGANIZAREA SISTEMULUI DE MONITORIZARE A SITUAȚIEI CRIZEI LA NIVELUL ACESTUIA

*ARAMĂ Alexandru, Ph.D student,
Free International University of Moldova, Chisinau
(ORCID 0000-0003-4404-3830)*

*ARAMĂ Alexandru, student, ciclul III,
Universitatea Liberă Internațională din Moldova, Chișinău
(ORCID 0000-0003-4404-3830)*

Annotation: *The level of development of the science of modern management provides an opportunity to improve the efficiency of municipal government, especially in times of crisis. therefore, the management of the municipal sector introduce modern management technologies into their activities. During the crisis, a new philosophy, principles and methods, means and forms of modern management are introduced into the development of municipal management, which have shown their effectiveness and are gradually transferred to the practice of municipal management in the form of "municipal managemen*
The level of competence of municipal employees in modern management, their ability to consistently and responsibly implement the principles of social management in practice, determines the degree of achievement of the goal of socio-economic development of the municipality in a crisis

Adnotare: *Nivelul de dezvoltare al științei managementului modern oferă o oportunitate de îmbunătățire a eficienței guvernării municipale, mai ales în perioade de criză. prin urmare, conducerea sectorului municipal introduce tehnologii moderne de management în activitățile lor. În timpul crizei, în dezvoltarea managementului municipal este introdusă o nouă filozofie, principii și metode, mijloace și forme de management modern, care și-au dovedit eficacitatea și sunt transferate treptat în practica managementului municipal sub forma a mecanismului de stabilire a punctului critic al distrugerii valorii întreprinderii Nivelul de competență al funcționarilor municipali în managementul modern, capacitatea lor de a implementa în mod consecvent și responsabil principiile managementului social în practică, determină gradul de realizare a obiectivului de dezvoltare socio-economică a municipiului, în condiții de criză.*

Keyword: *Concepts, factors, uncertainties, crisis management, crisis, control, socio-economic systems, monitoring, economy, business environment, human resources.*

Cuvinte-cheie: *Concepte, factorii, incertitudinile, managementul crizelor, criza, gestiune, sistemele socio-economice, monitoring, economie, mediu de afaceri, resurse umane.*

Introducere

În prezent în condițiile globalizării și pătrunderii bussinessului în diverse sisteme economice, orice acțiune și eveniment joacă un rol tot mai esențial. De aceea, crește acum importanța asigurării împotriva crizelor pentru rezolvarea problemelor atât la nivel macro cât sila nivel microeconomic. Structura forțelor de producție are o asemenea formă, încât nu este posibil pur si simplu vinderea

proprietății unei întreprinderi mici și împărțirea mijloacelor bănești câștigate între creditori, fără niște urmări economice. Păstrarea integrității complexului tehnologic al întreprinderii-debitor este convenabilă nu numai pentru creditori, ci și întregului sistem economic. Astfel, unul din principalele obiective ale managementului român în etapa contemporană îl reprezintă atât prevenirea cât și depășirea situațiilor de criză în procesul activității întreprinderilor din cadrul administrării publice. Pentru rezolvarea acestei probleme importante e necesar un studiu mult mai aprofundat al asigurării metodice și metodologice ale managerilor de la nivelul municipiului.

Economia municipiului Constanța se bazează pe activitatea portuară, industria energetică, a petrolului, a oțelului, dar și pe turism, agricultură și servicii, Constanța având circa o treime din forța totală de muncă din regiune. De aceea problematica managementului crizelor sistemelor socio-economice municipale și monitoringul eficient al acestora, ca o inovare în metodele de gestiune și managementul strategic al întreprinderii, este deosebit importantă și permite de a crea modele și algoritmi noi de argumentare a deciziilor strategice. Considerăm că sistemul de indicatori și modelele de analiză propuse, integrează diferite aspecte ale activității sistemelor socio-economice municipale și inclusiv a întreprinderilor într-o tehnologie unică de soluționare a problemelor existente și vor permite managementului public și al întreprinderilor autohtone de a mări calitatea gestiunii acestora, de a facilita procedurile de adoptare a deciziilor și de a asigura o dezvoltare sustenabilă în viitor. În cadrul utilizării metodelor de evaluare, monitorizare a întreprinderii, demersul autorului este fundamentat pe faptul că valoarea fundamentală curentă a întreprinderii reprezintă etapa inițială și, în același timp, punctul de control în gestiunea crizei. Respectiv, în funcției de evoluția valorii fundamentale a întreprinderii, putem semnaliza incipient și prematur despre viitoarea intrare a întreprinderii în criză, și în acest context, propunem delimitarea a patru stări a situației financiare a întreprinderii: creștere, declin, simptome de înrăutățire – perspective de dezvoltare pe termen scurt, simptome de îmbunătățire – perspective de dezvoltare pe termen lung. În cadrul utilizării criteriului profitului economic, demersul autorului este fundamentat pe faptul că distrugerea valorii sistemelor socio-economice municipale este determinată de mărimea critică a indicatorilor financiari cheie ai întreprinderii, examinați în cadrul modelelor de gestiune a valorii sistemelor socio-economice municipale. În acest context, se propune activizare și aplicarea a mecanismului de stabilire a punctului critic al distrugerii valorii întreprinderii, bazat pe ipoteza profitului economic egal cu zero.

Material și metodă

Estimarea și analiza generală, sistematică a activității municipiului reprezintă o parte importantă în sistemul de monitorizare a situației întreprinderii. O analiză mai completă a cauzelor succeselor și eșecurilor companiei va permite managerilor să efectueze o prognoză cât mai reală a situației întreprinderii. În ultimii ani majoritatea managerilor întreprinderilor mari au ajuns la concluzia că scopul principal al întreprinderii este maximizarea veniturilor, prin majorarea valorii acțiunilor companiei [1].

Metoda de bază utilizată pentru creșterea valorii acțiunilor constă în maximizarea valorii nete a fluxurilor financiare pe termen lung, ținându-se cont de următorii factori: volumul fluxului de mijloace bănești, periodicitatea acumulării de mijloace bănești, termenul acestora, și deasemenea, riscurile. Scopul analizei constă, în primul rând, în evaluarea pozițiilor strategice și a posibilităților întreprinderii. Pe baza datelor obținute este posibilă luarea deciziei privind realizarea oportună a procedurilor de reorganizare necesare, fie în cazul apariției crizelor, fie în cazul pregătirii pentru lichidarea unuia sau altui tip de business sau a întregii întreprinderi. În urma monitorizării se obțin datele necesare pentru elaborarea sistemului de management anticriză, depistarea și formularea problemelor întreprinderii [8, p.116].

Un grad înalt de exactitate și de completitudine a analizei poate fi atins dacă se aplică o abordare complexă, și anume cea pe baza efectuării concomitente a analizei mediului intern și extern, precum și a situației financiare și a proprietății întreprinderii. Algoritmul de analiză complexă a situației întreprinderii este prezentat în Figura 1.

Din această schemă, în baza rezultatelor analizei mediului intern și extern se formulează concluzii generale analitice despre situația întreprinderii, tendințele de dezvoltare a acesteia și posibilele direcții de ameliorare a situației, care în viitor vor permite întreprinderii să-și stabilească strategia. În continuare sunt prezentate principalele situații ale organizării complexe a obiectivelor managementului anticriză.

Rezultate și discuții

Analiza mediului intern al întreprinderii. Analiza mediului intern al întreprinderii începe cu etapa de analiză a obiectivelor existente și a strategiei. Ea este necesară în scopul obținerii unei concluzii despre situația (curentă, progresivitatea etc.) obiectivelor și a strategiei întreprinderii.

Următoarea etapă a analizei mediului intern constă în analiza structurii organizațional-funcționale și a personalului, care se caracterizează în funcție de patru direcții:

- analiza structurii organizatorice;
- analiza structurii funcționale;
- analiza bazei normative interne;
- evaluarea personalului.

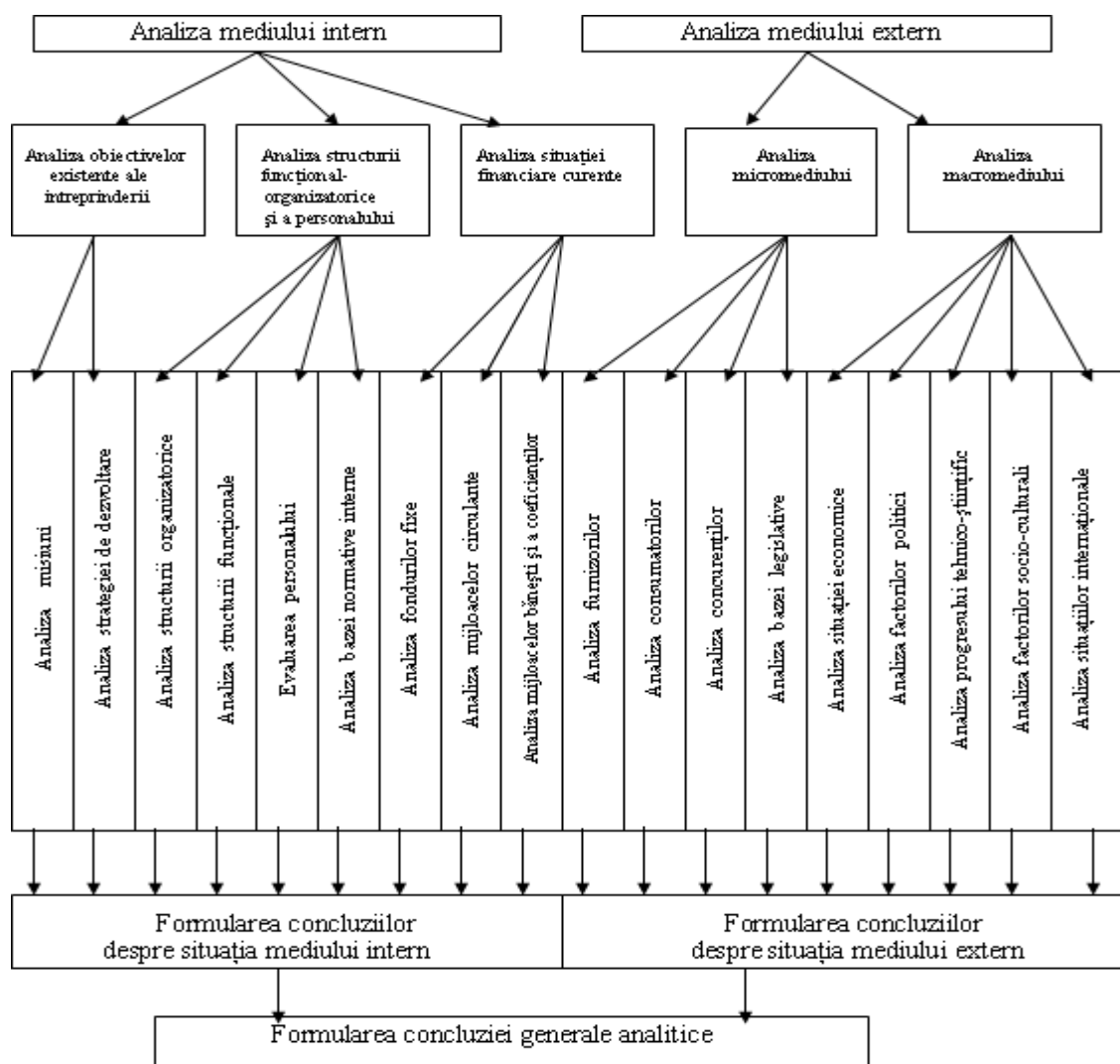

Figura 1. Algoritmul analizei complexe a situației întreprinderii [3]

Analiza respectivă este necesară pentru determinarea situației curente a structurii organizațional-funcționale și corespunderea acesteia obiectivelor existente și strategiei întreprinderii, precum și nivelului optim și a valorii sistemului de management.

Ultima etapă a analizei mediului intern constă în analiza situației financiare curente. Utilizarea metodelor tradiționale de analiza a situației financiare curente a întreprinderii nu este oportună în scopul analizei întreprinderii aflată în criză. Rezultatele în urma calculelor separate a coeficienților pentru analiza întreprinderii aflată în criză conduc la obținerea unor rezultate eronate [5].

De exemplu, având indicatorul valorii medii a surselor de bază nu putem stabili gradul de concurență și cât de moderne sunt tehnica și utilajul întreprinderii [6].

Indicatorii caracteristici veniturilor și ai profitului obținut la utilizarea capitalului nu sunt obiectivi; aceștia sunt manipulați, folosindu-se diferite metode de evidență. În cazul reducerii cheltuielilor privind serviciile de marketing, cheltuielilor privind instruirea personalului sau privind cercetarea indicatorilor, rentabilitatea se majorează pe termen scurt, însă se vor reduce veniturile pe termen lung.

Analiza mediului extern al municipiului. Analiza mediului micro este necesară pentru elaborarea și implementarea instrumentelor managementului anticriză (în primul rând pentru întreprinderile tactice) [2].

În calitate factor al mediului micro, analiza influenței furnizorilor asupra unei anumite întreprinderi poate fi prezentată sub forma următoarelor etape:

- 1) analiza influenței modificării prețului la resursele și materialele necesare pentru funcționarea întreprinderii;
- 2) stabilirea numărului de furnizori;
- 3) estimarea nivelului de credibilitate a furnizorilor;
- 4) estimarea posibilității de lucru a furnizorilor întreprinderii cu potențialii concurenți;
- 5) analiza dinamicii nivelului dobânzii creditului de consum.
- 6) Analiza influenței consumatorilor constă în respectarea următoarelor acțiuni:
- 7) determinarea posibilității modificării bruște a cereri pe piața locală și internațională;
- 8) determinarea preferințelor consumatorilor;
- 9) analiza puterii de cumpărare, inclusiv a nivelului veniturilor și a economiilor populației;
- 10) analiza deprinderilor, tradițiilor și normelor de consum pe piață;
- 11) stabilirea influenței apariției mărfurilor substituente pe piață asupra cererii de producție;
- 12) estimarea elasticității cererii;
- 13) determinarea segmentelor de consumatori.

Analiza influenței concurenților se reduce la aprecierea și compararea concurenților din sectorul dat și concurenții din alte sectoare cu întreprinderea dată, determinându-se [4]:

- 1) existența sau elaborarea de către concurenți a noilor tehnologii avansate;
- 2) calitatea și capacitatea de concurență a produselor și/ sau serviciilor;
- 3) poziționarea produselor și/ sau serviciilor concurenților;
- 4) apartenența concurentului la o grupă strategică bine poziționată;
- 5) nivelul cheltuielilor de producție la concurenți;
- 6) cota de piață deținută de concurenți și numărul acestora;
- 7) tipurile de concurență pe piață;
- 8) politica tarifară a concurenților;
- 9) strategia aplicată de concurenți și influența acesteia asupra activității întreprinderii care se află în situație de criză,
- 10) organizarea marketingului și distribuției de către concurenți;
- 11) structura organizațională și cultura corporativă a concurenților;
- 12) gama de sortimente a produselor și serviciilor concurenților.

Analiza influenței intermediarilor poate fi apreciată de următorii indicatori:

- 1) politica tarifară promovată de întreprindere și deservirea rețelei de distribuție;
- 2) eficacitatea rețelei de distribuție;
- 3) dinamica veniturilor din vânzări;
- 4) imaginea firmei.

Analiza macromediului este necesar să fie efectuată permanent, deoarece factorii externi sunt forțele obiective, asupra cărora întreprinderea nu poate influența și de aceea dacă nu se iau în calcul schimbările mediului extern apare pericolul creșterii cerințelor factorilor externi ai mediului asupra activității întreprinderii [7].

În baza rezultatelor analizei efectuate a factorilor interni și externi, managerii întreprinderii formulează concluzii generale privind starea întreprinderii și determină direcțiile strategice prioritare de dezvoltare, după cum urmează [9]:

1. Păstrarea poziției; poate fi utilizată în cazurile când vânzările întreprinderii dețin o cotă înaltă pe piață, iar strategiile orientate spre dezvoltarea acesteia nu vor mai asigura o valoare pozitivă. Întreprinderea trebuie să utilizeze posibilitățile interne, care sunt direcționate spre reducerea cheltuielilor, în vederea majorării fluxului financiar.
2. Strângerea roadelor; poate fi aplicată în cazurile când scopul constă în obținerea venitului din acele domenii ale businessului, a căror posibilitate de dezvoltare este limitată sau epuizată.
3. Reducerea; în cazurile când unul din domeniile businessului nu mai generează venituri și posibilitatea de investire este epuizată, întreprinderea trebuie să îl lichideze sau să îl vândă.
4. Creșterea; în urma efectuării unei analize complexe se va constata că există unele întreprinderi care sunt potențiale concurente, atunci va fi utilizată această direcție strategică pentru a intra pe piețe de perspectivă.
5. Pătrunderea; în rezultatul evaluării perspectivelor de dezvoltare a întreprinderii, managerii, chiar și în situațiile de criză, trebuie să ofere condiții pentru dezvoltarea acesteia.

Pe parcursul evaluării pozițiilor strategice ale întreprinderii, se stabilește valoarea adăugată a acelor părți sau, mai bine zis, unitățile strategice (US). În urma efectuării unei analize complexe se realizează o analiză a pozițiilor US în funcție de anumite categorii de mărfuri și posibilitățile de realizare pe piață [10].

Este necesară efectuarea unei analize comparative a activității întreprinderii în ansamblu precum și a US, determinându-se în consecință mediul informațional al întreprinderii. Existența unor relații informaționale concrete în interiorul sistemului (atât accesul la informație pentru analiză, cât și pentru susținerea unui feedback eficient) va face întreprinderea practic invulnerabilă în cazul conflictelor și în situațiile de criză.

Sistemul de monitorizare a situației întreprinderii propus de către autor, în scopul alegerii strategiei de management anticriză a fost aprobat la S.C. „Regia Autonomă Județeană de Apă Constanța” S.A. și „Regia Autonomă de Distribuție a Energiei Termice” Constanța.

S.C. „Regia Autonomă Județeană de Apă Constanța” S.A. asigură în prezent distribuția apei în 9 orașe și 44 localități răspândite pe teritoriul județului Constanța.

Alimentarea cu apa se realizează fie prin sistemul interconectat “Litoral”, pentru localitățile cuprinse între Năvodari și Vama Veche, fie prin sisteme locale.

Instalațiile în funcțiune au următoarele caracteristici [11]:

- 1) 37 surse de adâncime, totalizând un număr de 316 puțuri și foraje, cu o capacitate totală instalată de 9.259 l/s;
- 2) 1 sursă de suprafață din canalul Poarta Alba – Midia Năvodari, cu o capacitate totală instalată de 4.514 l/s;
- 3) lungimea rețelei este de 1847.6 km, din care 650.7 km rețea de aducțiune și 1196.9 km rețea de distribuție;
- 4) 101 de rezervoare cu un volum total înmagazinat de 252.560 mc;
- 5) 43 stații pompare, cu o capacitate totală de 126.425 mc/h;

- 6) 1 stație de tratare a apei, cu o capacitate de tratare a apei de 3.75 mc/s.

Colectarea, transportarea și epurarea apelor uzate menajere și industriale preepurate se face prin 9 sisteme de canalizare, cuprinzând tot atâtea stații de epurare. Aceasta activitate se desfășoară în 17 orașe și comune, majoritatea fiind localitățile litoralului.

Instalațiile în funcțiune au următoarele capacități:

- 1) 9 stații de epurare cu o capacitate maximă de 16.931 mc/h;
- 2) 53 stații de pompare a apelor uzate, însumând o capacitate de pompare de 62.580 mc/h;
- 3) lungimea rețelei de canalizare însumează 1088.5 km.

Prin colectarea, transportarea și epurarea apelor uzate RAJA reduce considerabil riscul de poluare a mediului și în principal reduce poluarea Marii Negre. Scopul final este de a se atinge parametrii de mediu în conformitate cu standardele U.E.

Din cauza multor dificultăți în legătură cu asigurarea cu apă și a serviciilor de canalizare societatea a reușit să se orienteze la realizarea producției pentru necesitățile populației. Între aceste cauze se numără:

- 1) apariția unor operatori privați care nu necesitau capital de pornire mare sau programe de investiții ridicate;
- 2) lipsa unor reglementări foarte clare pentru acest domeniu, fapt care a determinat o dezvoltare a acestui fenomen într-o manieră aleatorie și nu ca o politică gândită la nivel național sau local;
- 3) inexistența unei piețe a serviciilor comunale (concesiuni pentru serviciile de alimentare cu apă și canalizare s-au acordat numai în câteva orașe: București, Ploiești, Timișoara;
- 4) fenomenele negative apărute în procesul de privatizare prin FPS, ca urmarea faptului că întregul patrimoniu aferent unui serviciu dintr-un oraș a fost vândut la licitație unei firme private fără a se negocia un contract cu clauze exprese privind obligațiile noului proprietar de a presta serviciul respectiv în anumite condiții de calitate și preț;
- 5) unele dotări specifice serviciilor comunale erau înglobate în patrimoniul unor societăți comerciale ce au fost privatizate și care ulterior a trebuit să fie răscumpărate de către de noul proprietar.

În prezent Consiliul Județean Constanța a finalizat procedurile de privatizare a regiei și a fost încheiat contractul prin care BERD a participat la privatizarea cu suma de 600.000 Euro (subforma de finanțare nerambursabilă), iar C.J.C. a cofinanțat proiectul de pregătire a privatizării regiei cu 400.000 Euro. Noii managerii ai întreprinderii au contribuit la majorarea atât a indicatorilor financiari, cât și a celor nefinanciari, urmărind permanent situația indicatorilor de bază ai activității întreprinderii.

La S.C. „RAJA” S.A. Constanța lipsește sistemul de monitorizare a situației întreprinderii. Cauzele principale care au generat necesitatea elaborării sistemului de monitorizare al întreprinderii sunt următoarele:

- 1) lipsa indicatorilor; analiza și calculul acestora ar fi asigurat corespondența cu cerințele domeniului, specificul întreprinderii și conducerea întreprinderii;
- 2) lipsa canalelor informaționale concrete în interiorul întreprinderii;
- 3) lipsa unui sistem intern de evidență, care ar contribui la îmbunătățirea indicatorilor activității întreprinderii.

Semnămul despre pericolul unei situații de criză pentru managerul întreprinderii poate fi rezultatul analizei permanente a indicatorilor stabiliți în activitatea întreprinderii. La sfârșitul fiecărei săptămâni este necesară efectuarea analizei activității de producție a întreprinderii. Sursa principală este raportarea privind producerea de către US ale întreprinderii (particularitățile nomenclurii producției pentru o perioadă, volumul de producție al secțiilor, întreruperi, staționări, problemele aprovizionării și realizarea acesteia). De asemenea în raportul săptămânal cu privire la activitatea de

producție a întreprinderii trebuie să se includă valorile indicatorilor de rentabilitate a producției realizate și a randamentului capitalului.

Proiectarea sistemului de monitoring complex se bazează pe înțelegerea sistemului ca un complex de mijloace, ce asigură interacțiunea a cinci tipuri de resurse: umane, de timp, materiale, informaționale și financiare.

Elementele de bază ale sistemului de monitorizare a situației întreprinderii sunt:

- 1) Un anumit ansamblu de indicatori de calcul și analiză ce satisface toți participanții la proiect;
- 2) Prezența legăturilor informaționale stabile în cadrul sistemului (atât pentru accesibilitatea informației pentru analiză, cât și pentru o legătură inversă eficientă).

Astfel, obiectivul global al proiectului este: crearea sistemului de monitoring a situației

S.C. RAJA S.A. Constanța. Pentru realizarea obiectivului global este necesară de soluționarea următoarelor probleme:

1. Selectarea indicatorilor necesari pentru organizarea monitoringului situației întreprinderii și determinarea valorilor lor critice.
2. Justificare eficienței acestor indicatori pentru întreprindere.
3. Determinarea canalelor fluxurilor informaționale în cadrul întreprinderii.
4. Elaborarea formelor și termenilor rapoartelor pentru administrație și managerii întreprinderii.

Pe exemplul R.A.J.A. Constanța se arată organizarea în întreprindere a sistemului de monitoring cu aplicarea metodelor de gestiune a proiectelor.

Exemplu de organizare a sistemului de monitoring la S.C. RAJA S.A. Constanța

Principalele cauze ale necesității creării unui sistem de monitoring la întreprindere:

1. Lipsa unui ansamblu de indicatori, calculele și analiza cărora ar satisface necesitățile ramurii, specificul regiei și administrației întreprinderii.
2. Lipsa canalelor distincte de fluxuri informaționale în cadrul întreprinderii.
3. Lipsa unui sistem distinct de control intern, rezultatul căruia poate fi ameliorarea indicatorilor activității societății.
4. Astfel obiectivul global al proiectului este crearea sistemului de monitoring al situației.

Pentru realizarea obiectivului global este necesară soluționarea următoarelor probleme:

1. Determinarea ansamblului de indicatori pentru analiza financiar-gospodărească a activității întreprinderii.
2. Argumentarea eficienței indicatorilor dați pentru întreprindere.
3. Crearea canalelor fluxurilor informaționale la întreprindere.
4. Elaborarea formelor și termenilor de raportare pentru administrația întreprinderii.
5. Stabilirea executorilor responsabili pentru menținerea sistemului în stare de lucru.

În concordanță cu metodologia de gestiune a proiectelor, obiectivele globale date se divizează în subpuncte și formează activități separate sau „arboarele” de obiective, adică se realizează divizarea proiectului pe etape sau descompunerea lui. Descompunerea obiectivului global al proiectului de creare a sistemului de monitoring este prezentată în Figura 2.

2.1. Resurse umane.

2.2. Resurse materiale.

2.3. Resurse tehnologice.

2.4. Resurse informaționale.

2.5. Resurse financiare.

3.1. Contract de angajare a salariatului la postul de analist.

3.2. Fișa de post.

3.3. Cheltuieli de asigurare a activității noului angajat.

3.4. Cheltuieli de amenajare a noului loc de muncă.

3.5. Salariul noului angajat.

3.6. Ansamblul de indicatori pentru analiza activității întreprinderii.

- 3.7. Calificarea lucrătorului.
- 3.8. Continuitatea monitoringului finanțelor la întreprindere.
- 3.9. Rapoartele întreprinderii.
- 3.10. Informația externă.
- 3.11. Informația despre posibii candidați la postul de analist.
- 3.12. Cerințe la formele de raportare în întreprindere.
- 4.1. Documente de procurare a utilajului pentru locul de muncă.
- 4.2. Deservirea pe baza garanției a utilajului.
- 4.3. Criterii de selectare a indicatorilor în sistemul de lucru
- 4.4. Sistemul de lucru a principalilor indicatori
- 4.5. Regimul de lucru stabilit pentru noul post.
- 4.6. Sistem distinct de colectare a informației care exclude refuzurile, reținerile și alte erori.
- 4.7. Rapoartele contabile ale întreprinderii.
- 4.8. Rapoartele de producție ale întreprinderii.
- 4.9. Cerințele noi față de rapoartele organelor de stat.
- 4.10. Inovațiile în sistemul de indicatori al țării (ramurii, regiunii).
- 4.11. Formele de raportare pentru contabilitate.
- 4.12. Formele de raportare pentru directorul general al uzinei.
- 4.13. Formele de raportare pentru departamentul economic.
- 5.1. Facturile fiscale de livrare a mobilei pentru noul loc de muncă.
- 5.2. Facturile fiscale de livrare a calculatorului și altei tehnici.
- 5.3. Rapoartele secțiilor
- 5.4. Rapoartele de nomenclatură.

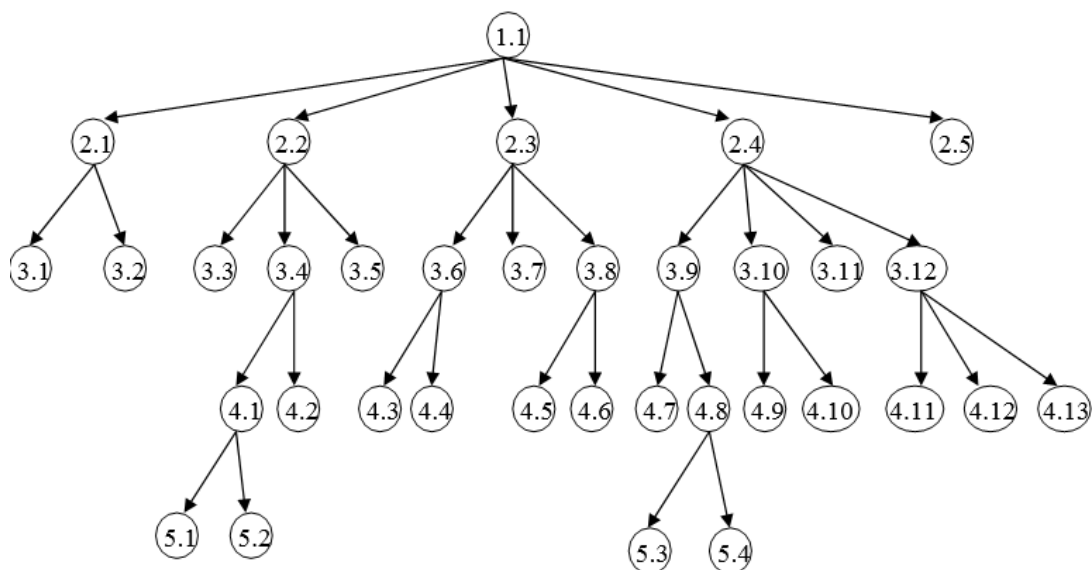

Figura 2. Descompunerea obiectivului global al proiectului [elaborat de autor]

Principalele surse ale analizei situației întreprinderii pentru monitoring vor fi rapoartele contabilității și ale departamentului economic.

Principalele legături în procesul funcționării sistemului creat se vor realiza între analistul angajat, administrația întreprinderii și principalele servicii de producție. Conținutul acestor legături vor fi documentele organizaționale de dispoziție și cerințele stabilite de administrația regiei față de ansamblul de indicatori și rapoarte, dări de seamă despre analiza activității întreprinderii atât pentru administrația uzinei cât și pentru organele de stat (luând în considerație toate cerințele și inovațiile).

Necesitatea funcționării continue și eficiente a sistemului trebuie să fie asigurată de conducerea întreprinderii. Pentru o activitate de calitate a unui specialist calificat este necesar un loc de muncă amenajat și prezența informației veridice și oportune despre activitatea întreprinderii conform sistemului creat.

La postul de analist este necesară angajarea unei persoane cu studii superioare în economie ce posedă capacități analitice și de programare.

Pe exemplul „RAJA Constanța” și a „RADET” Constanța se arată aplicarea acestei metodologii pentru elaborarea planului de îmbunătățire a situației financiare [11].

Astfel, utilizarea sistemului de monitoring complex a situației întreprinderii va permite, la un nivel incipient, distingerea unei crize apropiate și începerea pregătirilor întreprinderii pentru prevenirea crizei într-un moment oportun, iar în cazul când aceasta e deja imposibil, - pentru o ieșire a întreprinderii din criză.

Concluzii

Rezultatele obținute permit soluționarea problemei științifice aplicative de perfecționare a monitoringului eficient al sistemelor socio-economice municipale și contribuie la dezvoltarea unui nou concept modern al acestuia în scopul asigurării dezvoltării sustenabile a entităților socio-economice de la nivelul municipiului. Iar problema științifică importantă soluționată constă în fundamentarea științifică și metodologică a mecanismului de gestiune a valorii în redresarea municipiului în situație de criză, fapt ce a condus la dezvoltarea unui management eficient al situațiilor de criză. În urma realizării obiectivelor trasate spre cercetare, sintetizăm următoarele concluzii generale:

Principalele rezultate ale obiectivelor îndeplinite și rezultatelor obținute se bazează pe următoarele:

1. Se consideră că preocuparea pentru asigurarea împotriva crizelor este inițiată atunci când sistemele socio-economice de la nivelul municipiului încep să aibă probleme financiare, ceea ce iarăși nu este corect. Deseori greutățile acestora încep cu mult înainte și poartă un caracter nu doar financiar, ci și managerial, adică riscul falimentului – este, de regulă o urmare a greșelilor managerilor dintr-o etapă anterioară. De aceea, „a reface” finanțele acestor sisteme socio-economice – înseamnă „a reface” întregul sistem managerial.
2. După părerea autorului, nu e corectă nici tradiționala abordare a ideii în sine de „asigurare contra crizelor” ca o parte independentă a gestionării, deoarece această asigurare în condițiile economiei de piață – reprezintă o parte esențială a întregii gestionări a sistemului socio-economic municipal și de aceea e nevoie să fie prezentă mereu la nivelul acestuia.

Nu e actuală nici metoda analizei financiare a situației sistemelor socio-economice municipale folosite în prezent, bazată pe ideea de egalitate, deoarece dinamica economiei de azi este așa de ridicată, încât indicatorii financiari, bazați pe egalitatea cu anul precedent față de anul în curs nu mai arată situația reală a unei întreprinderi în acel moment. Rezultatele lucrării, care au o baza mare de date a întreprinderilor din județul Constanța, au constituit baza construirii modelului de monitoring a situației financiare a întreprinderii, bazat pe folosirea indicatorilor mărimii fluxurilor. Folosirea în procesul analizei situației financiare a întreprinderii a indicatorilor mărimii fluxurilor a permis descrierea și introducerea ideii de „sindrom al insolvabilității”.

Pentru îmbunătățirea cadrului științific al managementului crizelor sistemelor socio-economice municipale și monitoringul eficient al acestora, pot fi formulate următoarele recomandări științifice:

1. Elaborarea bazelor metodologice de perfecționare a gestiunii anticriză, pe baza realizărilor contemporane ale științei economice și managementului;
2. Folosirea metodei propuse de autor privind gestionarea proiectelor, în calitate de metoda generală pentru dezvoltarea tehnologiilor asigurării contra crizelor și crearea unei metodologii cadru de dezvoltare a proiectului;

3. Folosirea rezultatului monitoringului permanent al situației regiilor autonome care prin folosirea sistemului echilibrat de indicatori ai eficienței activității ei, și prin sistemul de matrice-analiză, să permită crearea unui cadru efectiv de gestionare a societății.
4. Utilizarea tratărilor metodologice conținute în lucrare, precum și a recomandărilor metodice și a propunerilor practice, în vederea asigurării posibilității de a obține informații complete, obiective și veridice despre adevărata situație a întreprinderii, care să permită monitorizarea oportună a stării regiei autonome, prevederea intrării în criză a acesteia, pregătirea pentru criză și ieșirea din criză cu cele mai mici pierderi pentru ea.
5. Folosirea în practică a rezultatelor obținute va permite managerilor și specialiștilor entităților municipale să construiască adecvat o strategie de dezvoltare a organizației, să organizeze un proces anticriză în cadrul sistemului socio-economic municipal în scopul nu doar de a ieși din criză, ci și de a preîntâmpina situațiile de criză.

Bibliografie

1. Burlacu N. Criza în firma industrială – esență și formele de manifestare. În: Revista „Studii Economice”, an.II nr. 1-2 (iunie)/2008, Chișinău, ULIM, p. 438-445. ISSN 1857- 226X
2. Burlacu, N., Călugăreanu, I. Managementul anticriză. Chișinău: ULIM, 2012. 327 p. ISBN 978-9975-124-05-8
3. Călugăreanu I., Aramă A. Monitoringul eficient al managementului sistemelor socio-economice municipale în condiții de criză. În: Materialele conferinței "Paradigme moderne în dezvoltarea economiei naționale și mondiale", Chisinau, Moldova, 30-31 octombrie 2020, p. 120-125. Disponibil: https://ibn.idsi.md/en/vizualizare_articol/118288
4. Coșerin V. Development and Improvement of Administrative Management Local Municipality in Terms of Europeanization. In: "Mircea cel Batran" Naval Academy Scientific Bulletin, Volume XV – 2012 – Issue 1 Published by "Mircea cel Batran" Naval Academy Press, Constanta, Romania, p.25-28. Disponibil: https://www.anmb.ro/buletinstiintific/buletine/2012_Issue1/NMS/25-28.pdf
5. Coșerin, V. Dezvoltarea și perfecționarea managementului administrării locale în condițiile europeanizării, autoreferat. Chișinău, 2018, 29 p. Disponibil: <http://www.cnaa.md/thesis/54262/>
6. Coșerin V. Administrația locală ca o formă de parteneriat social-de stat. În: Studia Universitatis Moldaviae. Revista Științifică, „Științe Exacte și Economice”, nr.3-4, 2011, p.280-290. ISSN 1857-2073
7. Deaconu A. Economie d'entreprise. București: ASE, 2003, 258p.
8. Ioncică M. Economia serviciilor. Abordări teoretice și implicații practice. București: Uranus, 2006, 246p.
9. Secrieru A., Chiurcciu M. Analiza riscului de faliment prin metoda scoring: metodologie și rezultate empirice. In: Revista Economică, 2003, nr. 5 (13), p. 44-50. ISSN 1582-6260.
10. Smith A. Avuția națiunilor. București: Publica, 2009, 486p.
11. Strategia Integrată de Dezvoltare Urbană (SIDU) 2017-2023. Disponibil: <http://www.zmc.ro/sidu/>